

Op 16 oktober 1843 verschijnen in Kopenhagen twee opmerkelijke boeken op naam van twee opmerkelijke pseudoniemen: *Vrees en beven* van Johannes de *si/enf/o* en *De herhaling* van Constantin Constantius. Beide boeken beschrijven uitzonderlijke figuren. *Wees en beven* handelt over Abraham die, tegen alle heersende waarden in, bereid is zijn zoon te offeren. *De herhaling* betreft een verliefde jongeman die dichter wordt in plaats van te huwen en zich afvraagt of het voorbeeld van Job, die alles verloren was, maar in geloof alles tweevoudig terugkreeg, hem zou kunnen helpen. Onderhuids schemert in *De herhaling* een rijke gedachtewereld door, die op uiteenlopende manieren aansluit bij het manuscript van Johannes de *silentio*. Het boek is echter in de eerste plaats een filosofische verhandeling over een centraal thema in Kierkegaards werk. De vraag 'Is herhaling mogelijk in een mensenleven?' en de begrippen die het pseudoniem Constantin Constantius in *De herhaling* aansnijdt en ontwikkelt, raken de kern van Kierkegaards filosofisch-theologisch denken: herinnering' en herhaling, beweging, keuze, schuld, vrijheid, sprong, immanentie, transcendentie.

Samen met een uitvoerige brief van Kierkegaard aan zijn tijdgenoot J.L. Heiberg, vormt *De herhaling* het derde deel in de reeks *Kierkegaard Werken*. Het boek kwam tot stand in samenwerking met de 'Redactieraad Kierkegaard Werken' en de *Søren Kierkegaard Skrifter* (uitgegeven door het 'Søren Kierkegaard Research Centre' te Kopenhagen).